

PROSPETTO DEI TEMPI VERBALI IN LATINO

CON NOTE DI GRAMMATICA STORICA

(VERBI REGOLARI DEPONENTI)

a cura di Martino Sanna

GENERALITÀ

Sistema dell'Inflectum: Presente, Imperfetto e Futuro Semplice				
Derivano dal tema del presente, secondo i seguenti cinque modelli				
1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -īo
Temi in -ā-	Temi in -ē-	Temi consonantici	Temi in -ī-	Temi in -ī-
es. mīrōr	es. vērēōr	es. sēquōr	es. mētīōr	es. pātīōr
tema: mīrā-	tema: vērē-	tema: sēqu-	tema: mētī-	tema: pātī-

Nota:

I temi della I, della II, della IV coniugazione e della coniugazione dei verbi in -īo terminano con una vocale caratterizzante, rispettivamente *ā*, *ē*, *ī*, *ī*.

I temi della III coniugazione terminano in consonante, e di norma interpongono tra il tema e le desinenze o tra il tema e le caratteristiche temporali una vocale di raccordo detta vocale tematica.

Per quanto riguarda in particolare il verbo *sēquōr* si noti che il nesso -qu- è da considerarsi consonante occlusiva labiovelare /k^w/; dunque il grafema *u* non rappresenta una vocale, e il tema è monosillabico.

Per la maggior parte delle note di grammatica storica, rimandiamo alla dispensa “Prospetto dei tempi verbali in latino con note di grammatica storica (verbi regolari attivi e passivi)”. Le trasformazioni e le particolarità riscontrabili nei verbi deponenti sono in genere le stesse già indicate per la diatesi passiva. Tuttavia, sono state inserite le note per tutte le specificità della coniugazione deponente.

Sistema del Perfectum: Perfetto, Piuccheperfetto e Futuro Perfetto
Si ha una formazione perifrastica, con l'utilizzo del participio perfetto

I verbi utilizzati come modello per le rispettive coniugazioni sono:

mīrōr, mīrārīs, mīrātūs sūm, mīrārī	(per la I coniugazione)
vērēōr, vērērīs, vērītūs sūm, vērērī	(per la II coniugazione)
sēquōr, sēquērīs, sēcūtūs sūm, sēquī	(per la III coniugazione)
mētīōr, mētīrīs, mēnsūs sūm, mētīrī	(per la IV coniugazione)
pātīōr, pātērīs, pāssūs sūm, pātī	(per i verbi in -īo)

MODO INDICATIVO

Tempo Presente					
pers	1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -ïo
1s	mīr-ör	vērē-ör	sēqu-ör	mētī-ör	pătī-ör
2s	mīrā-rīs	vērē-rīs	sēqu-ē-rīs	mētī-rīs	pătē-rīs
3s	mīrā-tūr	vērē-tūr	sēqu-ī-tūr	mētī-tūr	pătī-tūr
1p	mīrā-mūr	vērē-mūr	sēqu-ī-mūr	mētī-mūr	pătī-mūr
2p	mīrā-mīnī	vērē-mīnī	sēqu-ī-mīnī	mētī-mīnī	pătī-mīnī
3p	mīrā-ntūr	vērē-ntūr	sēqu-ū-ntūr	mētī-ū-ntūr	pătī-ū-ntūr

Tempo Imperfetto					
pers	1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -ïo
1s	mīrā-bā-r	vērē-bā-r	sēqu-ē-bā-r	mētī-ē-bā-r	pătī-ē-bā-r
2s	mīrā-bā-rīs	vērē-bā-rīs	sēqu-ē-bā-rīs	mētī-ē-bā-rīs	pătī-ē-bā-rīs
3s	mīrā-bā-tūr	vērē-bā-tūr	sēqu-ē-bā-tūr	mētī-ē-bā-tūr	pătī-ē-bā-tūr
1p	mīrā-bā-mūr	vērē-bā-mūr	sēqu-ē-bā-mūr	mētī-ē-bā-mūr	pătī-ē-bā-mūr
2p	mīrā-bā-mīnī	vērē-bā-mīnī	sēqu-ē-bā-mīnī	mētī-ē-bā-mīnī	pătī-ē-bā-mīnī
3p	mīrā-bā-ntūr	vērē-bā-ntūr	sēqu-ē-bā-ntūr	mētī-ē-bā-ntūr	pătī-ē-bā-ntūr

Tempo Futuro Semplice					
pers	1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -ïo
1s	mīrā-b-ör	vērē-b-ör	sēqu-ā-r	mētī-ā-r	pătī-ā-r
2s	mīrā-b-ē-rīs	vērē-b-ē-rīs	sēqu-ē-rīs	mētī-ē-rīs	pătī-ē-rīs
3s	mīrā-b-ī-tūr	vērē-b-ī-tūr	sēqu-ē-tūr	mētī-ē-tūr	pătī-ē-tūr
1p	mīrā-b-ī-mūr	vērē-b-ī-mūr	sēqu-ē-mūr	mētī-ē-mūr	pătī-ē-mūr
2p	mīrā-b-ī-mīnī	vērē-b-ī-mīnī	sēqu-ē-mīnī	mētī-ē-mīnī	pătī-ē-mīnī
3p	mīrā-b-ū-ntūr	vērē-b-ū-ntūr	sēqu-ē-ntūr	mētī-ē-ntūr	pătī-ē-ntūr

MODO INDICATIVO

Tempo Perfetto		
pers	mīrōr	<i>Analogamente:</i>
1s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm sŭm	
2s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm ěs	vĕrīt -ūs, -ǎ, -ŭm sŭm <i>et cetera</i>
3s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm ěst	sĕcŭt -ūs, -ǎ, -ŭm sŭm <i>et cetera</i>
1p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ sŭmŭs	mĕns -ūs, -ǎ, -ŭm sŭm <i>et cetera</i>
2p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ ěstīs	pāss -ūs, -ǎ, -ŭm sŭm <i>et cetera</i>
3p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ sŭnt	

Tempo Piuccheperfetto		
pers	mīrōr	<i>Analogamente:</i>
1s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrām	
2s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrās	vĕrīt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrām <i>et cetera</i>
3s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrāt	sĕcŭt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrām <i>et cetera</i>
1p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ ěrāmŭs	mĕns -ūs, -ǎ, -ŭm ěrām <i>et cetera</i>
2p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ ěrātīs	pāss -ūs, -ǎ, -ŭm ěrām <i>et cetera</i>
3p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ ěrānt	

Tempo Futuro Perfetto		
pers	mīrōr	<i>Analogamente:</i>
1s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrō	
2s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrīs	vĕrīt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrō <i>et cetera</i>
3s	mīrāt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrīt	sĕcŭt -ūs, -ǎ, -ŭm ěrō <i>et cetera</i>
1p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ ěrīmŭs	mĕns -ūs, -ǎ, -ŭm ěrō <i>et cetera</i>
2p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ ěrītīs	pāss -ūs, -ǎ, -ŭm ěrō <i>et cetera</i>
3p	mīrāt -ī, -ae, -ǎ ěrŭnt	

MODO CONGIUNTIVO

Tempo Presente					
pers	1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -io
1s	mīr-ĕ-r	vĕrĕ-ă-r	sĕqu-ă-r	mĕtī-ă-r	pătī-ă-r
2s	mīr-ĕ-rīs	vĕrĕ-ă-rīs	sĕqu-ă-rīs	mĕtī-ă-rīs	pătī-ă-rīs
3s	mīr-ĕ-tūr	vĕrĕ-ă-tūr	sĕqu-ă-tūr	mĕtī-ă-tūr	pătī-ă-tūr
1p	mīr-ĕ-mūr	vĕrĕ-ă-mūr	sĕqu-ă-mūr	mĕtī-ă-mūr	pătī-ă-mūr
2p	mīr-ĕ-mīnī	vĕrĕ-ă-mīnī	sĕqu-ă-mīnī	mĕtī-ă-mīnī	pătī-ă-mīnī
3p	mīr-ĕ-ntūr	vĕrĕ-ă-ntūr	sĕqu-ă-ntūr	mĕtī-ă-ntūr	pătī-ă-ntūr

Tempo Imperfetto					
pers	1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -io
1s	mīrā-rĕ-r	vĕrĕ-rĕ-r	sĕqu-ĕ-rĕ-r	mĕtī-rĕ-r	pătĕ-rĕ-r
2s	mīrā-rĕ-rīs	vĕrĕ-rĕ-rīs	sĕqu-ĕ-rĕ-rīs	mĕtī-rĕ-rīs	pătĕ-rĕ-rīs
3s	mīrā-rĕ-tūr	vĕrĕ-rĕ-tūr	sĕqu-ĕ-rĕ-tūr	mĕtī-rĕ-tūr	pătĕ-rĕ-tūr
1p	mīrā-rĕ-mūr	vĕrĕ-rĕ-mūr	sĕqu-ĕ-rĕ-mūr	mĕtī-rĕ-mūr	pătĕ-rĕ-mūr
2p	mīrā-rĕ-mīnī	vĕrĕ-rĕ-mīnī	sĕqu-ĕ-rĕ-mīnī	mĕtī-rĕ-mīnī	pătĕ-rĕ-mīnī
3p	mīrā-rĕ-ntūr	vĕrĕ-rĕ-ntūr	sĕqu-ĕ-rĕ-ntūr	mĕtī-rĕ-ntūr	pătĕ-rĕ-ntūr

Tempo Perfetto					
pers	mīrōr		<i>Analogamente:</i>		
1s	mīrāt -ūs, -ă, -ŭm	sīm			
2s	mīrāt -ūs, -ă, -ŭm	sīs	vĕrīt -ūs, -ă, -ŭm	sīm	<i>et cetera</i>
3s	mīrāt -ūs, -ă, -ŭm	sīt	sĕcūt -ūs, -ă, -ŭm	sīm	<i>et cetera</i>
1p	mīrāt -ī, -ae, -ă	sīmŭs	mĕns -ūs, -ă, -ŭm	sīm	<i>et cetera</i>
2p	mīrāt -ī, -ae, -ă	sītīs	päss -ūs, -ă, -ŭm	sīm	<i>et cetera</i>
3p	mīrāt -ī, -ae, -ă	sīnt			

Tempo Piuccheperfetto					
pers	mīrōr		<i>Analogamente:</i>		
1s	mīrāt -ūs, -ă, -ŭm	ĕssĕm			
2s	mīrāt -ūs, -ă, -ŭm	ĕssĕs	vĕrīt -ūs, -ă, -ŭm	ĕssĕm	<i>et cetera</i>
3s	mīrāt -ūs, -ă, -ŭm	ĕssĕt	sĕcūt -ūs, -ă, -ŭm	ĕssĕm	<i>et cetera</i>
1p	mīrāt -ī, -ae, -ă	ĕssĕmŭs	mĕns -ūs, -ă, -ŭm	ĕssĕm	<i>et cetera</i>
2p	mīrāt -ī, -ae, -ă	ĕssĕtīs	päss -ūs, -ă, -ŭm	ĕssĕm	<i>et cetera</i>
3p	mīrāt -ī, -ae, -ă	ĕssĕnt			

MODO IMPERATIVO

Tempo Presente					
pers.	1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -ĭo
2s	mīrā-rĕ	vĕrĕ-rĕ	sĕqu-ĕ-rĕ	mĕtī-rĕ	pătĕ-rĕ
2p	mīrā-mīnī	vĕrĕ-mīnī	sĕqu-ĭ-mīnī	mĕtī-mīnī	pătī-mīnī

Tempo Futuro					
pers.	1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -ĭo
2s	mīrā-tōr	vĕrĕ-tōr	sĕqu-ĭ-tōr	mĕtī-tōr	pătī-tōr
3s	mīrā-tōr	vĕrĕ-tōr	sĕqu-ĭ-tōr	mĕtī-tōr	pătī-tōr
2p	mīrā-b-ĭ-mīnī	vĕrĕ-b-ĭ-mīnī	sĕqu-ĕ-mīnī	mĕtī-ĕ-mīnī	pătī-ĕ-mīnī
3p	mīrā-ntōr	vĕrĕ-ntōr	sĕqu-ŭ-ntōr	mĕtī-ŭ-ntōr	pătī-ŭ-ntōr

Nota: L'imperativo dei verbi deponenti coincide con le forme passive dell'imperativo, che però in età classica sono del tutto desuete (e per questo motivo non sono riportate nella dispensa "Prospetto dei tempi verbali in latino con note di grammatica storica (verbi regolari attivi e passivi)". Per quanto riguarda le specificità di queste forme, si noti il frangimento della vocale caratterizzante nella forma di II persona singolare dell'imperativo presente nella coniugazione dei verbi in -ĭo. E, per quanto riguarda l'imperativo futuro (peraltro ben poco utilizzato), il fatto che la II persona plurale è desunta dall'indicativo futuro in tutte le coniugazioni; l'abbreviamento della vocale caratterizzante nella III persona plurale della I e della II coniugazione (quando viene ad essere seguita dal gruppo *nt*) e l'interposizione tra tema e desinenza della vocale tematica *ŭ* nella IV coniugazione e nella coniugazione dei verbi in -ĭo per quanto riguarda la III persona plurale (come osservato altrove, è un fenomeno di analogia con la III coniugazione), interposizione che nella IV coniugazione provoca l'abbreviamento della vocale caratterizzante.

MODO PARTICIPIO

Tempo Presente				
1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -io
mīrā-ns mīrā-ntīs	vērē-ns vērē-ntīs	sēqu-ē-ns sēqu-ē-ntīs	mētī-ē-ns mētī-ē-ntīs	pătī-ē-ns pătī-ē-ntīs

Tempo Perfetto				
mīrōr	vērēōr	sēquōr	mētīōr	pătīōr
mīrāt-ūs mīrāt-ă mīrāt-ūm	vērīt-ūs vērīt-ă vērīt-ūm	sēcūt-ūs sēcūt-ă sēcūt-ūm	mēns-ūs mēns-ă mēns-ūm	päss-ūs päss-ă päss-ūm

Tempo Futuro				
mīrōr	vērēōr	sēquōr	mētīōr	pătīōr
mīrāt-ūr-ūs mīrāt-ūr-ă mīrāt-ūr-ūm	vērīt-ūr-ūs vērīt-ūr-ă vērīt-ūr-ūm	sēcūt-ūr-ūs sēcūt-ūr-ă sēcūt-ūr-ūm	mēns-ūr-ūs mēns-ūr-ă mēns-ūr-ūm	päss-ūr-ūs päss-ūr-ă päss-ūr-ūm

Nota: I verbi deponenti dispongono del participio presente e del participio futuro (che pure sono di norma forme attive) con significato attivo; e regolarmente dispongono del participio perfetto (che è forma passiva) con significato attivo.

MODO GERUNDIVO

o Participio di Necessità (Diatesi Passiva)				
1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -io
mīrā-nd-ūs mīrā-nd-ă mīrā-nd-ūm	vērē-nd-ūs vērē-nd-ă vērē-nd-ūm	sēqu-ē-nd-ūs sēqu-ē-nd-ă sēqu-ē-nd-ūm	mētī-ē-nd-ūs mētī-ē-nd-ă mētī-ē-nd-ūm	pătī-ē-nd-ūs pătī-ē-nd-ă pătī-ē-nd-ūm

Nota: I verbi deponenti dispongono del gerundivo (o participio di necessità) con valore passivo; naturalmente ciò è possibile solo a patto che si tratti di verbi transitivi. I verbi deponenti intransitivi non dispongono di questa forma.

MODO GERUNDIO

	1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -ĭo
Gen	mīrā-nd-ī	vĕrĕ-nd-ī	sĕqu-ĕ-nd-ī	mĕtī-ĕ-nd-ī	pătī-ĕ-nd-ī
Dat	mīrā-nd-ō	vĕrĕ-nd-ō	sĕqu-ĕ-nd-ō	mĕtī-ĕ-nd-ō	pătī-ĕ-nd-ō
Acc	(ad) mīrā-nd-ŭm	(ad) vĕrĕ-nd-ŭm	(ad) sĕqu-ĕ-nd-ŭm	(ad) mĕtī-ĕ-nd-ŭm	(ad) pătī-ĕ-nd-ŭm
Abl	mīrā-nd-ō	vĕrĕ-nd-ō	sĕqu-ĕ-nd-ō	mĕtī-ĕ-nd-ō	pătī-ĕ-nd-ō

MODO SUPINO

mīrōr	vĕrĕōr	sĕquōr	mĕtīōr	pătīōr
mīrāt-ŭm mīrāt-ŭ	vĕrīt-ŭm vĕrīt-ŭ	sĕcūt-ŭm sĕcūt-ŭ	mĕns-ŭm mĕns-ŭ	päss-ŭm päss-ŭ

Nota: I verbi deponenti dispongono del supino in *ŭm* e del supino in *ŭ*, rispettivamente funzionali alla formazione di proposizioni finali in dipendenza da verbi di moto e alla formazione di proposizioni limitative. Ma il supino in *ŭ* non è utilizzato dai verbi deponenti intransitivi.

MODO INFINITO

Tempo Presente				
1a coniugazione	2a coniugazione	3a coniugazione	4a coniugazione	Verbi in -iō
mīrā-rī	vērē-rī	sēqu-ī	mētī-rī	pāt-ī

Tempo Perfetto				
mīrōr	<i>Analogamente:</i>			
mīrāt-ūm, -ām, -ūm	esse	vērīt-ūm, -ām, -ūm	esse	<i>et cetera</i>
mīrāt-ōs, -ās, -ā	esse	sēcūt-ūm, -ām, -ūm	esse	<i>et cetera</i>
		mēns-ūm, -ām, -ūm	esse	<i>et cetera</i>
		pāss-ūm, -ām, -ūm	esse	<i>et cetera</i>

Tempo Futuro				
mīrōr	<i>Analogamente:</i>			
mīrāt-ūr-ūm, -ām, -ūm	esse	vērīt-ūr-ūm, -ām, -ūm	esse	<i>et cetera</i>
mīrāt-ūr-ōs, -ās, -ā	esse	sēcūt-ūr-ūm, -ām, -ūm	esse	<i>et cetera</i>
		mēns-ūr-ūm, -ām, -ūm	esse	<i>et cetera</i>
		pāss-ūr-ūm, -ām, -ūm	esse	<i>et cetera</i>

Nota: I verbi deponenti formano l'infinito presente e l'infinito perfetto secondo il comportamento dei verbi regolari passivi, tuttavia la formazione dell'infinito futuro è la stessa dell'infinito futuro attivo dei verbi regolari, mentre manca la formazione perifrastica con il supino in *ūm + īrī*.

CONIUGAZIONE PERIFRASTICA ATTIVA

Usiamo come modello il verbo *mīrōr*, il cui *participio futuro* è *mīrātūrūs*.

pers	Indicativo presente	Indicativo imperfetto	Indicativo futuro semplice
1s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm sūm	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ērām	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ērō
2s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ēs	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ērās	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ērīs
3s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ēst	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ērāt	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ērīt
1p	mīrātūr-ī, -ae, -ā sūmūs	mīrātūr-ī, -ae, -ā ērāmūs	mīrātūr-ī, -ae, -ā ērīmūs
2p	mīrātūr-ī, -ae, -ā ēstīs	mīrātūr-ī, -ae, -ā ērātīs	mīrātūr-ī, -ae, -ā ērītīs
3p	mīrātūr-ī, -ae, -ā sūnt	mīrātūr-ī, -ae, -ā ērānt	mīrātūr-ī, -ae, -ā ērūnt

pers	Indicativo perfetto	Indicativo piuccheperfetto	Indicativo futuro perfetto
1s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūī	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērām	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērō
2s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūīstī	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērās	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērīs
3s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūīt	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērāt	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērīt
1p	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūīmūs	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērāmūs	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērīmūs
2p	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūīstīs	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērātīs	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērītīs
3p	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērūnt	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērānt	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērīnt

pers	Congiuntivo presente	Congiuntivo imperfetto
1s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm sīm	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ēssēm
2s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm sīs	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ēssēs
3s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm sīt	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm ēssēt
1p	mīrātūr-ī, -ae, -ā sīmūs	mīrātūr-ī, -ae, -ā ēssēmūs
2p	mīrātūr-ī, -ae, -ā sītīs	mīrātūr-ī, -ae, -ā ēssētīs
3p	mīrātūr-ī, -ae, -ā sīnt	mīrātūr-ī, -ae, -ā ēssēt

pers	Congiuntivo perfetto	Congiuntivo piuccheperfetto
1s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērīm	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūīssēm
2s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērīs	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūīssēs
3s	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūērīt	mīrātūr-ūs, -ā, -ūm fūīssēt
1p	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērīmūs	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūīssēmūs
2p	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērītīs	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūīssētīs
3p	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūērīnt	mīrātūr-ī, -ae, -ā fūīssēt

Infinito presente

mīrātūr -ūm, -ām, -ūm ēssē
mīrātūr -ōs, -ās, -ā esse

Infinito perfetto

mīrātūr -ūm, -ām, -ūm fūīssē
mīrātūr -ōs, -ās, -ā fūīssē

Tutti i verbi che dispongono del participio futuro formano la coniugazione perifrastica attiva secondo questo modello.

CONIUGAZIONE PERIFRASTICA PASSIVA

Usiamo come modello il verbo *mīrōr*, il cui gerundivo è *mīrāndūs*

pers	Indicativo presente	Indicativo imperfetto	Indicativo futuro semplice
1s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm sūm	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ērām	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ērō
2s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ēs	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ērās	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ērīs
3s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ēst	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ērāt	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ērīt
1p	mīrānd-ī, -ae, -ā sūmūs	mīrānd-ī, -ae, -ā ērāmūs	mīrānd-ī, -ae, -ā ērīmūs
2p	mīrānd-ī, -ae, -ā ēstīs	mīrānd-ī, -ae, -ā ērātīs	mīrānd-ī, -ae, -ā ērītīs
3p	mīrānd-ī, -ae, -ā sūnt	mīrānd-ī, -ae, -ā ērānt	mīrānd-ī, -ae, -ā ērūnt

pers	Indicativo perfetto	Indicativo piuccheperfetto	Indicativo futuro perfetto
1s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūī	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērām	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērō
2s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūīstī	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērās	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērīs
3s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūīt	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērāt	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērīt
1p	mīrānd-ī, -ae, -ā fūīmūs	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērāmūs	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērīmūs
2p	mīrānd-ī, -ae, -ā fūīstīs	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērātīs	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērītīs
3p	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērūnt	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērānt	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērīnt

pers	Congiuntivo presente	Congiuntivo imperfetto
1s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm sīm	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ěssēm
2s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm sīs	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ěssēs
3s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm sīt	mīrānd-ūs, -ā, -ūm ěssēt
1p	mīrānd-ī, -ae, -ā sīmūs	mīrānd-ī, -ae, -ā ěssēmūs
2p	mīrānd-ī, -ae, -ā sītīs	mīrānd-ī, -ae, -ā ěssētīs
3p	mīrānd-ī, -ae, -ā sīnt	mīrānd-ī, -ae, -ā ěssēt

pers	Congiuntivo perfetto	Congiuntivo piuccheperfetto
1s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērīm	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūīssēm
2s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērīs	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūīssēs
3s	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūērīt	mīrānd-ūs, -ā, -ūm fūīssēt
1p	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērīmūs	mīrānd-ī, -ae, -ā fūīssēmūs
2p	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērītīs	mīrānd-ī, -ae, -ā fūīssētīs
3p	mīrānd-ī, -ae, -ā fūērīnt	mīrānd-ī, -ae, -ā fūīssēt

Infinito presente

mīrānd-ūm, -ām, -ūm ěssē
mīrānd -ōs, -ās, -ā ěssē

Infinito perfetto

mīrānd-ūm, -ām, -ūm fūīssē
mīrānd -ōs, -ās, -ā fūīssē

Tutti i verbi che dispongono del gerundivo formano la coniugazione perifrastica passiva secondo questo modello.

VERBI SEMIDEPONENTI

Alcuni verbi presentano un comportamento particolare, seguono cioè la coniugazione dei verbi deponenti nel sistema del perfectum, e la coniugazione attiva nel sistema dell'inflectum. Ciò è immediatamente perspicuo quando si osserva il loro paradigma. Tra i verbi semideponenti di questo tipo, i più importanti sono i seguenti:

audēō, audēs, ausūs sūm, audērē	(transitivo della II coniugazione)
gaudēō, gaudēs, gāvīsūs sūm, gaudērē	(transitivo e intransitivo della II coniugazione)
sōlēō, sōlēs, sōlītūs sūm, sōlērē	(intransitivo della II coniugazione)
fīdō, fīdīs, fīsūs sūm, fīdērē	(intransitivo della III coniugazione)

Altri verbi seguono la coniugazione dei verbi deponenti nel sistema dell'inflectum, e la coniugazione attiva nel sistema del perfectum. Anche in questo caso li riconosciamo immediatamente osservando il loro paradigma. Tra i verbi semideponenti di questo tipo, i più importanti sono i seguenti:

rēvērtōr, rēvērtērīs, rēvērtī, rēvērtī	(intransitivo della III coniugazione)
āssēntīōr, āssēntīrīs, āssēnsī, āssēntī	(intransitivo della IV coniugazione)

Va ancora notato che in molti casi i participi perfetti dei verbi deponenti hanno sia il valore di participi perfetti attivi sia il valore di participi presenti attivi; altri verbi deponenti hanno il participio perfetto con valore passivo; e vi sono casi di verbi deponenti intransitivi il cui participio perfetto ha valore transitivo. Tutte queste particolarità sono comunque indicate nei vocabolari, che andranno sempre consultati con grande attenzione.

INDICE

Generalità	pag.	2
Indicativo presente	pag.	3
Indicativo imperfetto	pag.	3
Indicativo futuro semplice	pag.	3
Indicativo perfetto	pag.	4
Indicativo piuccheperfetto	pag.	4
Indicativo futuro perfetto	pag.	4
Congiuntivo presente	pag.	5
Congiuntivo imperfetto	pag.	5
Congiuntivo perfetto	pag.	5
Congiuntivo piuccheperfetto	pag.	5
Imperativo presente	pag.	6
Imperativo futuro	pag.	6
Participio presente	pag.	7
Participio perfetto	pag.	7
Participio futuro	pag.	7
Gerundivo	pag.	7
Gerundio	pag.	8
Supino	pag.	8
Infinito presente	pag.	9
Infinito perfetto	pag.	9
Infinito futuro	pag.	9
Coniugazione perifrastica attiva	pag.	10
Coniugazione perifrastica passiva	pag.	11
Verbi semideponenti	pag.	12

sintesi realizzata da Martino Sanna, il 17 novembre 2006